

به اروپا کی همیشه افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

قرار داد پذیرش نامحدود پناهجویان رد شده تخلف از کنوانسیون ژنیو است

بلاخره امروز اجلاس بروکسل در مورد افغانستان، که از چند هفته بدینسو ورد زبان دولت و رسانه های افغانستان بود، آغاز یافت. بی دلیل هم نیست که این سلسله کنفرانسها برای دولت و رسانه های افغانستان اینقدر مهم اند. کشوری که حتی سوزن و گیتس عسکر را از خارج وارد میکند و جنگ خانمانسوز سه و نیم دهه اخیرتار و پودش را سوختانده است، چشم براه کمکهای خارجی میباشد تا معاش عسکرومامور خود را بدهد. درسالهای نخست بعد از سقوط طالبان این حالت توجیه پذیر بود. اما در دوران کرزی هیچ کار معنی دار برای ساختار زیربنای اقتصادی افغانستان صورت نگرفت. حکومت خود را مجری پروژه خارجیها فکر میکرد و گوش به آواز امر دونهها بود.

دونهها هم به دنبال منافع استراتژیک خود به افغانستان آمده است و به مقتضای این منافع علاقمند به اعمار زیربنای اقتصادی نیست. چه اقتصادی که زیربنای درست داشته باشد، به مسیر خودکفائی حرکت میکند و کشوریکه از لحاظ اقتصادی مستقل باشد، نیازی به دالرو تفنگ بیگانه نمیداشته باشد. وابستگی همه جانبه کنونی افغانستان به دول غربی، درین اواخر حکام داخلی ما را مجبور به پذیرش معامله ننگین بالای پناهجویان رد شده افغان کرد. امصای این قرارداد بتاريخ ۳ اکتوبر رسماً اعلان شد. قرارداد پذیرش تعداد نا محدود پناهجویان افغان که در گروپهای ۵۰ نفری با طیاره های چارتر و سند لسی پسی اتحادیه اروپا در یک دوره شش ماهه وارد میدان هوایی کابل میشوند، تضمین میکند. دولت افغانستان قبول نموده که از طریق تأسیس یک شعبه جداگانه در میدان هوایی کابل این اخراجی ها را میپذیرد و گویا برای اسکان دوباره شان کار میکند.

اکلیل حکیمی وزیر مالیه قبلاً در ولسی جرگه گفته بود که اگر مهاجرین را نپذیریم، دونهها همین پول را به ما نمیدهند و بالای مهاجرین ما در کشور خود مصرف میکنند. این سخنان را حکیمی به نقل قول از مقامات کشورهای دونهگفت. یک مقام دیگر افغان در مصاحبه با سازمان عفو بین المللی امضای این قرارداد را نوشیدن جام زهر برای منافع کشور توزیع کرده است. البته موقف دولت افغانستان توجیه پذیر نیست اما مجبوریتهای اقتصادی حکومت قابل درک میباشد. آنچه نه توجیه پذیراست و نه قابل درک موقف غیر اخلاقی و ناقض کنوانسیون ۱۹۵۱ پناهندگان ازجانب اتحادیه اروپا و دول عضو آن در برابر پناهجویان و حتی در برابر حکومت افغانستان میباشد. در ساعاتی که این معامله پنهانی علنی ساخته شد، در ولایات مختلف افغانستان جنگ شدید جریان داشت. شهر های قندز، پل خمری، لشکرگاه و فراه در آستانه سقوط قرار داشته و ولسوالی خان نشین هلمند بدست طالبان افتاد.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (فارو) با تعقیب جریان پالیسی و اجراءات پناهندگی دول عضو اتحادیه اروپا و محتوی بحثهایی که از ماه مارچ بدینسو درجلسات کمیسیون (ارگان اجرایی) اتحادیه اروپا و

توسط رسانه ها افشا شده بود، میدانست که پلان دیپورت تعداد زیادی از پناجویان افغان در حال تکوین بود. بطور مثال بتاريخ ۲۱ مارچ ۲۰۱۶ ماتیو هیلاهور گزارشگر روزنامه ده تلگراف از بروکسل

www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/afghanistan/12200582/Secret-EU-plan-to-deport-80000-Afghans.html

جزئیات پلان اتحادیه اروپا برای سوء استفاده از کنفرانس (۴ و ۵ اکتوبر) بروکسل برای گرفتن تعهد کتبی رهبران حکومت افغانستان به پذیرش هشتاد هزار پناجوی رد شده، را افشا کرد. بهمین جهت بیشترین بحث ها در کنفرانس ۱۷ سپتمبر فارو در سویدن به اعتراض بر پلانهای اخراج از آلمان، سویدن و سایر دول اروپائی اختصاص داشت. قطعنامه این کنفرانس به صراحت دلایل نادرست بودن اخراج پناجویان افغان را با در نظر داشت اوضاع خراب امنیتی و بشردوستانه در افغانستان توضیح نموده و مخالفت خویش را با هر نوع پلان اخراج پناجویان ابراز داشت. متأسفانه، با قوت گرفتن احزاب مخالف پناجویان در انتخاباتها و نظرخواهی ها، دول اروپا چشم و گوش خود را در برابر واقعیتهای افغانستان و اعتراضات فارو و سازمان های عضو آن بسته اند و فقط یک هدف را دنبال میکنند، اخراج اجباری هشتاد هزار پناجوی افغان از اروپا. متأسفانه اروپا توانسته است به اتکای دیپلماسی نوشتن چک های بزرگ یا chequebook diplomacy به این هدف خویش نزدیک گردد.

کمیته حقوق بشر فدراسیون